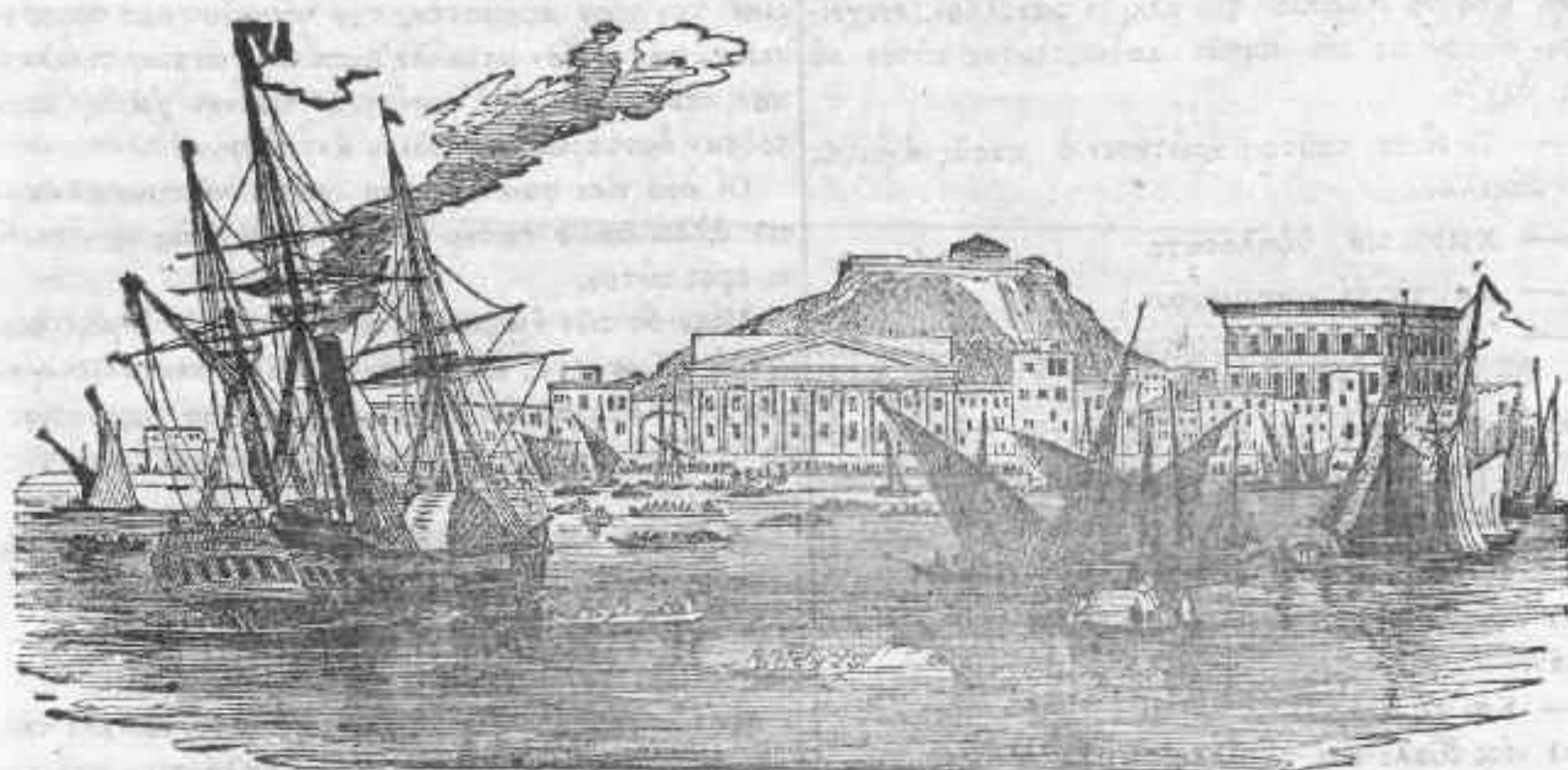

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

Ἐδημοσιεύθη ἄλλοτε διὰ τῆς Πανώρας (Φυλλάδ. ΑΒ', ΑΓ', καὶ ΑΔ') ἄρθρον περὶ Ἀλεξανδρείας πολλοῦ λόγου ἄξιον, συγγραφέν ὑπὸ τοῦ γνωστοτάτου Κ. Γ. Ἀμπέρου. Καταχωρίζομεν δὲ σήμερον ἐνταῦθα καὶ τὴν εἰκόνα τῆς διασήμευ ἐκείνης πόλεως, τὴν ὁποίαν, ὡς γνωστόν, ἀνήγειρεν ἐκ θεμελίων ὁ μεγαλοφυέστερος τῶν εὐκλεῶν ἡμῶν προγόνων, Ἀλέξανδρος ὁ Μέγας.

ΓΝΩΜΙΚΑ ΑΡΑΒΙΚΑ.

Τὸ κίρας δὲν βαρύνει τὸν ταῦρον, αὐτὸς ἢ πτέρυξ τὸ πτηνόν.

Ὁ ἐπιθυμῶν ῥόδον πρέπει νὰ θέλῃ καὶ τὰς ἀκάνθας.

Ὁ ταχέως βαδίζων ταχέως καὶ κοπιᾷ.

Οὐοῦ μὲν ἀποθνήσκοντος μένει τὸ σάγμα, ἀνθρώπου δὲ μένει τὸ ὄνομα.

Ὁ δαμάζων τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ σώζει τὴν κεφαλὴν του.

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι κάτοπτρον τοῦ ἀνθρώπου.

Πᾶσα ἀνωφέρεια ἔχει καὶ κατωφέρειαν.

Δύο σχοινοῦνται δὲν χορεύουσιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χοροῖου.

Δὲν παρατηροῦμεν τοὺς ὀδόντας τοῦ ἵππου τὸν ὁποῖον λαμβάνομεν θωρεάν.

Ὁ ζιτῶν νὰ λάβῃ τι παρὰ φιλαργύρου σκάπτει λάκκον εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐὰν δὲν ἔχωμεν πλοῦτην ἀποκτήσωμεν τοῦλάχιστον ἀγαθὸν ὄνομα.

Ὁ τρώγων πολὺ, ὀλίγον κερδαίνει, ὁ δὲ τρώγων ὀλίγον, πολλὰ κερδαίνει.

Ἡ καρδία τοῦ κλειάνου εἶναι εἰς τὸ στόμα του, ἡ δὲ τοῦ σοφοῦ εἰς τὴν καρδίαν του.

Διὰ τῆς γλώσσης ἀνυψοῦται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς γλώσσης πίπτει.

Ὁ πίνων οἶνον μὴ ἀποτίων δὲ τὴν τιμὴν αὐτοῦ μεθύσκειται δις.

Φωνὴ ἐπαγωγὸς σύρει τὸν ὄφιν ἐκτὸς τῆς φωλεᾶς αὐτοῦ.

Εἰς τὰ χαμηλὰ μέρη οἱ λύκοι θεωροῦσιν ἑαυτοὺς ὡς ὕψη.

Τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα δανκίζομεν ἀναχωροῦσι μὲν γελῶντα, ἐπιστρέφουσι δὲ κλαίοντα.

Ἴδιον τῶν ἀνθρώπων μὲν εἶναι ν' ἀμείβωσι τὴν ὕβριν δι' εὐεργεσίας, τῶν ζώων δὲ ν' ἀποδίδωσι κακὸν ἀντὶ κακοῦ.

Μὴ ἀνάβαλε τὴν ἐκπλήρωσιν καλῆς πράξεως, μὴ τύχη καὶ μετατρεπῇ εἰς κακὴν. Ἐξ ἐναντίας ἀνάβαλε τὴν ἐκπλήρωσιν κακῆς πράξεως ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ γίνῃ καλὴ.

Τὰ μὲν τραύματα τῶν βελῶν θεραπεύονται, τὰ δὲ τῆς γλώσσης ποτέ.